

Alligevel skal det ikke skjules, at den nye aftale er en stor forbedring og et stort fremskridt. Den stiller nu de alvorlige krav til ansøgerne, som manglede før, og den fastholder samtidig ansøgerne på, at indfødsret ikke er en formalitet, en tom skik, men er ensbetydende med at vælge at ville være dansk og at lægge sin loyalitet i Danmark. Konsekvent nok meddeles indfødsretten derfor ved en ceremoni, hvor de nye danske statsborgere aflægger et løfte til deres nye fædreland om at være det tro.

Jeg har naturligvis bemærket, at et sådant løfte har vakt adskillige journalisters morskab. Den følelse, der hedder troskab, er dem åbenbart temmelig ukendt. Den skik at love troskab, når man indgår i en ny forpligtende sammenhæng, f.eks. ægteskab, synes en del danskere af i dag fremmed. Det siger en del om dem. Den etiske ansvarlighed, den forpligtede eksistens, der ligger i det smukke ord troskab, er åbenbart ikke i kurs i en vis del af befolkningen, i hvert fald den del, der befolker medierne. Lad os da glæde os over, at de kommer til at lære den at kende. Lad os glæde os over, at der med de nye regler for indfødsret atter kommer dybde og alvor i forholdet til Danmark.

Vi tager i dag med glæde afsked med fortiden, og vi fatter håb til fremtiden.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det, der kalder mig op, til trods for at vi får en lang debat i dag, er det her udtryk, som vi nu den ene gang efter den anden hører: at dansk indfødsret er noget, som bliver kastet i grams, at vi uddeler den i flæng til mennesker, som søger om den.

Det synes jeg ikke skal stå uimodsagt, og jeg vil godt sige, at selve holdningen, selve tonen i det indlæg, som hr. Søren Krarup holdt fra talerstolen, er et led i den, jeg vil næsten sige bagvaskelseskampagne af udlændinge, som foregår i det her land. Det er en holdning, som Socialdemokratiet selvfølgelig ikke kan støtte. Vi synes, at det er et led i en skræmmekampagne, en kampagne, som lægger fremmede for had i det her land, som er uværdig at føre fra Folketingets talerstol.

Socialdemokratiet har ikke skrupler i forhold til at bruge en bremseklovs eller stramme grebet om kriminelle udlændinge, også i forhold til statsborgerskab. Socialdemokratiet har ikke noget imod, at man underskriver en erklæring om, at man ønsker at overholde dansk lovgivning, når man søger dansk statsborgerskab. Socialde-

mokratiet har noget imod den tone, der sniger sig ind i Dansk Folkepartis indlæg den ene gang efter den anden. Man er næsten fristet til at sige, at det bliver værre fra gang til gang.

Kl. 9.10

Det imponerende er, at regeringspartierne hver gang holder sig tavse. Det er en minister, der taler under drøftelserne, ordførerne fra V og K forholder sig hver gang tavse. Regeringens parlamentariske grundlag er jo ikke enig med regeringen på det her felt. Man kunne måske fristes til at sige, at så længe regeringspartierne ikke tager ordet, er det udtryk for, at de er enige med regeringens parlamentariske grundlag.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne her fra talerstolen have lejlighed til at byde vores nye medborgere velkommen. Jeg synes, det er en dag, som jeg som lovgiver i denne her forsamling er glad for. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til takke mange af de personer, der har henvendt sig og været glade for, at der er nogle, som her fra talerstolen tager afstand fra højrefløjen og byder dem velkommen som ligeværdige borgere i det her samfund.

Det har været en skæg eller en lidt forunderlig oplevelse som nyt folketingsmedlem at opleve, at tingene er vendt lidt på hovedet herinde. Vi har i en ekstrem grad en nationalistisk regering, som godt nok kalder sig for liberal, men som på alle måder er utrolig reaktionær og indadvendt. Det imponerende er, at vi har et Dansk Folkeparti, der har bestemt udlændingepolitikken med regeringspartierne som støttepartier.

Det er for SF afgørende at sige, at vi til enhver tid vil sætte de internationale værdier højt. Vi mener, at Danmark er en del af den internationale virkelighed, og det vil vi forholde os til. Vi mener ikke, at de religiøse værdier skal være i højsædet og bestemme, hvordan det danske samfund skal styres, men at det tværtimod skal være verdslige værdier som demokrati, ligestilling og solidaritet, som skal være bestemmende for, hvordan det danske samfunds politiske virkelighed skal se ud.

Vi er helt bevidste om, at de reaktionære kræfter er på fremmarch, ikke alene i andre europæiske lande, men faktisk i høj grad i Danmark. Vi har set en Le Pen i Frankrig stikke snuden frem og give sine ubehageligheder til kende. Vi har set Dansk Folkeparti i Danmark. Det, man kan se er den markante forskel på den franske situation og den danske situation, er, at de borgerlige partier i Frankrig helt konse-